

"אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות המשניות"

מסכת מועד קטן

פרק א

משנה האילן פדרפו, ומשנה העץ שלא
פדרפו. ומקרינ את הפרצה במועד,
ובשביעית בונה פדרפו:

ה רבי מאיר אומר, רואין את הנגעים
בתחלה להקל, אבל לא להחמיר.
וחכמים אומרים, לא להקל ולא להחמיר.
ועוד אומר רבי מאיר, מלקט אדם עצמות
אביו ואמו, מפני ששקחה היא לו. רבי
יוסי אומר, אבל היא לו. לא יעורר אדם
על מתו ולא יספידנו קדם לרגל שלשים
יום:

ו אין חופרין פוכין וקברות במועד, אבל
מחנקים את הפוכין במועד. ועושין
נברכת במועד, וארון עם המת בחר.
רבי יהודה אוסר, אלא אם כן יש גמול
נדרים:

ז אין נושאין נשים במועד, לא בתולות,
ולא אלמנות, ולא מיבמין, מפני ששקחה
היא לו. אבל מחזיר הוא את גרושתו.
ועושה אשה תכשיטיה במועד. רבי
יהודה אומר, לא תסוד מפני שגזול הוא
לה:

ח ההדיח תוסר פדרפו, והאמן מכריב.
ומסרגין את המטות. רבי יוסי אומר, (אף)
ממתחין:

א משקין בית השלחין במועד ובשביעית,
בין מועדו שיצא בתחלה, בין מועדו
שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא
ממי הנשמים ולא ממי הקולון. ואין עושין
עוגיות לגפנים:

ב רבי אלעזר בן עזריה אומר, אין עושין
את האמה בתחלה במועד ובשביעית,
וחכמים אומרים, עושין את האמה
בתחלה בשביעית, ומתקנין את
המקלקלות במועד. ומתקנין את קלקולי
המים שברשות הרבים וחוטטין אותן.
ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת
מקנאות המים, ועושין כל צרכי הרבים,
ומצינין את הקברות, ויוצאין (אף) על
הכפאים:

ג רבי אלעזר בן יעקב אומר, מושכים
את המים מאילן לאילן, ובכבד שלא
ישקה את כל השדה. זרעים שלא שתו
לפני המועד, לא ישקם במועד. וחכמים
מתירין בזה ובזה:

ד צדין את האישות ואת העכברים משנה
האילן ומשנה העץ, (שלא) פדרפו,
במועד ובשביעית. וחכמים אומרים,

ט מעמידין תנור וכירים (ורחים) במועד. ובכבוד שלא יכון את מלאכתו במועד. רבי יהודה אומר, אין מכבשין את החרים בתחלה :

ד אין לוקחין פתים, עבדים ובהמה, אלא לצרף המועד, או לצרף המוכר, שאין לו מה יאכל. אין מפנין מבית לבית, אכל מפנה הוא לחרוץ. אין מביאין פלים מבית האמן. ואם חולש לך, מפנין לחרוץ אחרת:

ה מחפין את הקציעות פזש. רבי יהודה אומר, אף מעבין. מוכרי פרות, פסות וכדים, מוכרים בצנעה לצרף המועד. הצידין והדששות והגרסות, עושין בצנעה לצרף המועד. רבי יוסי אומר, הם החמירו על עצמן:

פרק ג

א ואילו מגלחין במועד, הפא ממדינת הים, ומבית השכיה, וחיצא מבית האסורין, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי ששאל לחרם והתר, והנזיר, והמצרע העולה מטמאתו לטהרתו:

ב ואילו מכבסין במועד, הפא ממדינת הים, ומבית השכיה, וחיצא מבית האסורין, והמגדה שהתירו לו חכמים, וכן מי ששאל לחרם והתר, מטפחות הידים

י עושין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיוט, אכל לא מעשה אמן. שפין את הסדמין ומעגלין אותן במעגליה ביד וברגל אכל לא במחיצים. הציר והצנור והקורה והמנעול והמפתח שושברו, מתקנן במועד, ובכבוד שלא יכון מלאכתו במועד, וכר כבשין שהוא יכול לאכול מהן במועד, פוכשן:

פרק ב

א מי שהפך את זיתיו וארעו אכל או אנס, או שהטעוהו (פועלים), טוען קורה ראשונה ומניחה לאחר המועד. דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר, זולף וגומר וגף פדרפו:

ב וכן מי שהיה יינו בתוך הבור וארעו אכל או אנס, או שהטעוהו (פועלים), זולף וגומר וגף פדרפו. דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר עושה לו למודים, בשביל שלא יחמיץ:

ג מכניס אדם פרותיו מפני הגנבים ושולח פשתנו מן המשרה בשביל שלא תאבד,

כדברי זה, אלא עצרת פְּרָגְלִים, ראש השנה ויום הכפורים בשבת:

ז אין קורעין , ולא חולצין, ואין מברין, אלא קרובין שש מת. אין מברין אלא על מטה וקופה, ואין מוליכין לבית האכל לא בפטבלא ולא באסקוּטְלָא ולא בקנון, אלא בסלים. ואין אומרים ברפת אכלים במועד, אכל עומדין בשורה ומנחמין ופותרין את הרבים:

ח אין מגיחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד , ולא שש נשים לעולם, מפני הכבוד. נשים במועד מענות, אכל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר, הסמוכות למטה, מטפחות:

ט בראשי חדשים, בחנכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובזה (אכל) לא מקוננות. נקבר המת , לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענין, שפולן עונות פאחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אתריה, שגאמר, (ירמיה ט) ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעותה קינה. אכל לעתיד לבוא הוא אומר, (ישעיה כה) בלע הנות לנצח, ומחה ה' אלהים דמעה מעל פל פנים וגו':

ומטפחות הספרים ומטפחות הספג, (הגבין והזבות והגדות והיגדות), וכל העולין מטמאה לטהרה, הרי אלו מתרין. וישאר פל אדם אסורין:

ג ואלו פותבין במועד, קדושי נשים, גטין ושורבין, דתיקני, מתנה ופרוזבולין, אגרות שום ואגרות מזון, שטרי חליצה ומאונים ושטרי ברורין וגזרות בית דין ואגרות שש רשות:

ד אין פותבין שטרי חוב במועד. ואם אינו מאמינו או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתוב. אין פותבין ספרים, תפלין ומזוזות, במועד, ואין מגיחין אות אחת, אפלו בספר עזרא. רבי יהודה אומר, פותב אדם תפלין ומזוזות לעצמו, וטוה על ירכו תכלת לציצית:

ה הקובר את מתו שרשה ימים קדם לרגל, בטלה הימנו גזרת שבעה. שמונה, בטלה הימנו גזרת שלשים , מפני שאמר, שבת עולה ואינה מפסקת, רגלים מפסיקין ואין עולין:

ו רבי אריעזר אומר, משחרב בית המקדש, עצרת בשבת. רבן גמליאל אומר, ראש השנה ויום הכפורים, פְּרָגְלִים וחקמים אומרים, לא כדברי זה ולא